

AAα-NO-Å®Å®Å®Å®!!!

ÅĚtvrtek, 03 srpen 2017

Dávno, dávno tomu. O to veseleji se vzpomíná. Však to znáte: "Å•ím vÅ›tší prÅ›švih teÅ•, tím veselejší historka je z toho za pár let". To jsem byla tenkrát ještÅ› jednoduchá, mÅ›la jsem malou, nesmírnÅ› Å›ívou holÅ•iÅ•ku a moje maminka milená mne obÅ•as od ní na pár dnÅ› osvobodila. Tehdy s ní jela na týden do hor. (Jo, a nezapomeÅ›me, nebyly mobily...) Lence byly necelé dva, a fakt neuvÅ›Å™itelné éro.

Ovšem, kdyÅ› se po týdnu obÅ› v poÅ™ádku vrátily, pÅ™edala mi babiÅ•ka úÅ›asnÅ› hodnou, klidnou a poslušnou holÅ•iÅ•ku. Po vybalení, uklizení a vyÅ™ízení všech nutných vÅ›cí, kdyÅ› Lendula uÅ› spinkala, mi vyprávÅ›la záÅ›itky. Jo, všechno bylo fajn. Lenka byla fajn, jen já mamince zapomněla Å™íct pár velice dÅ›leÅ›itých bodÅ›. ProtoÅ›e jsem v té době byla celý den s holÅ•iÅ•kou sama (manÅ›el vÅ›tšinou nÅ›kde "lítal za p fotograf), mÅ›ly jsme plno svých vlastních rituálÅ›. NapÅ™íklad veÅ•er, kdyÅ› jsem jí dávala spát (bydleli jsme tehdy v pidibytÅ› kdy se do loÅ›nice vešly od zdi ke zdi jen dvě vÅ›lenty, takÅ›e se spalo ve tÅ™ech; napravo Lendulka, na druhé straně manÅ›el, já uprostřed), tak jsem jí zpívala a pÅ™itom buÅ• skládala vyprané prádlo, nebo nÅ›co zašívala. Ale vÅ›tšinou to bylo to prádlo...

No, a jak jsem jí zpívala do usínání, tak ona obÅ•as vystrÅ•ila jednu noÅ›iÅ•ku, a já ji po ní hladila. Byl to takový hezký kontakt a docela ráda na tyhle chvíle vzpomínám. Ale zpÅ›t k té docela nepÅ™ijemné chvílce, kterou zaÅ›ily spolu na horách. První noc po pÅ™jezdu Lenka usnula, jak kdyby ji do vody hodil, opravdu. Zato den druhý si uÅ›ívala, bylo na nebe modré, babiÅ•ka veselá - jídlo vaÅ™ili dobře a chutnÅ›, takÅ›e nic ke spokojenosti nechybělo. Jen - ten rituál... KdyÅ› tedy babiÅ•ka uložila a vyprávÅ›la pohádku, vnuÅ•ka ne a ne usnout, jen vystrkovala zpod peÅ™iny noÅ›iÅ•ku a stále ji k babiÅ•ce natahovala. Pak uÅ› jí i do babiÅ•ky šÅ›ouchala, coÅ› se samozřejmÅ› mámÅ› nelíbilo, zase jí ji zastrÅ•ila a pohrozila, Å›e kdyÅ› nedá pokoj a nezavřme oÅ•i, Å›e nebude uÅ› žádná pohádka! Vtom má dcera zaÅ•ala kvílet: "Å•-Å•-Å•, aÅ•-no-Å•-Å•-Å•-Å•-Å•!" a docela to prý gradovalo. Tedy oboustrannÅ›. Za pár minut dítě vzteklo jeÅ•elo, tak, Å›e se babiÅ•ka sebrala, a jak byla, jen v noÅ•ní košili, vyběhla pÅ™ed chalupu, tam nÅ›kde utrhla proutek a zase šup zpátky do pokoje. "Umíš si pÅ™edstavit, jak je jsem mÅ›la vztek? Ona Å™vala, všude okolo tenký zdi, liš se spát - a co já s tím vzteklým cvikýÅ™em?" Lendule, která mezitím pÅ™estala, protoÅ›e se lekla, Å›e uÅ› bude sama, proutek ukázala a pohrozila, Å›e s ním dostane na holou! pokud nebude hodná. A pro upÅ™esnění s ním párkrát švihla pÅ™es peÅ™inu. Lenka, unavená sÅ•kováním, nádherným zdravým horským vzduchem, svým pÅ™edchozím a hlavnÅ› strachem z babiÅ•ky, zaklapla oÅ•i a v cukletu spala... Druhý den babiÅ•ka sešla s Lenkou z chalupy nejbližší hospody, odkud mi zavolala. A setsakra mne pak vyÅ•inila. HlavnÅ› chtěla vÅ›dÅ›t, co znamená to divný "aÅ•noÅ•-Å•-Å•-Å•". Já jen povzdechla a moc a moc se mámÅ› omluvila: "Víš, ty jsi to nevÅ›dÅ›la, ona se ti jen snažila Å™íct, co chce - prostÅ› "hlaÅ• nohu!!!" Jo, a ten proutek uÅ› na pokoji zÅ›stal a mámÅ› staÅ•ilo, kdyÅ› se na nÅ›j jen hlavou podívala. Má zlobilka babiÅ•ku od té chvíle poslouchala jak hodinky. :-))) UrÅ•itÅ› i vy máte podobné záÅ›itky se svými ratolestmi. PÅ™idejte se, napište je :-))) d@niela